

13. Адміністративне право України: законодавчі визначення: словник-довідник / [укл.: В.А. Калюжний, С.В. Петков]. – Запоріжжя: КПУ, 2009. – 220 с.
14. Про державну службу: Проект Закону України від 25.03.2011 р. № 8306 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF6EQ00I.html.
15. Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. № 737 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=737-2009-%EF>.
16. Про затвердження Положення про реєстр адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2009 р. № 532 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=532-2009-%EF>.
17. Реєстр державних та адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reestr.center.gov.ua/Items/Main/main.php>.
18. Тлумачний словник Даля [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://slovaroznaniye.ru/51409-professiya-lat.-professio.html>.
19. Правила проведення комісійних експертиз в бюро судово-медичної експертизи: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 17.01.1995 р. № 6 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0256-95>.
20. Про затвердження інструкції про встановлення груп інвалідності: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 07.04.2004 року № 183 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0516-04>.
21. Принцип верховенства права: Проблеми теорії та практики: у двох книгах / За заг. ред. Ю.С. Шемчушенка / книга друга: Принцип верховенства права у діяльності держави та в адміністративному праві / Відп. Ред. В.Б. Авер'янов. – К.: Конус-Ю, 2008. – 314 с.
22. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: підручник / О.Ф. Скакун. – 2-е вид., пер. з рос. – Х.: Консум, 2001. – 656 с.
23. Юридичний словник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://urzona.com/index.php?option=com_content&view=article&id=361:2010-08-07-19-14-25&catid=80:2010-08-07-18-46-33&Itemid=98.
24. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=108%2F95-%E2%F0>.

УДК 342.951 (510+477)

АНТИКРИЗОВЕ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ КИТАЮ: ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

Крикун В.Б., к.н. з держ. управління, доцент

Національний університет державної податкової служби України

Стаття присвячена розгляду практики антикризового адміністративно-правового регулювання в Китаї, який відіграє важливу роль у процесі функціонування всієї світової економіки. Проведено дослідження впливу кризових явищ економічного характеру на дану країну, проаналізовано систему антикризових заходів, що були реалізовані з боку органів державної влади. Зазначено на шляхах використання позитивного досвіду Китаю для ефективнішого адміністративно-правового регулювання економіки України.

Ключові слова: світова фінансово-економічна криза, Китай, антикризове адміністративно-правове регулювання, міжнародний досвід, світова економіка, органи державної влади.

Крикун В.Б. АНТИКРИЗИСНОЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ЭКОНОМИКИ КИТАЯ: ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ ОПЫТ И ПУТИ ЕГО ВВЕДЕНИЯ В УКРАИНЕ / Национальный университет государственной налоговой службы Украины, Украина

Статья посвящена рассмотрению практики антикризисного административно-правового регулирования в Китае, который играет важную роль в процессе функционирования всей мировой экономики. Проведено исследование влияния кризисных явлений экономического характера на данную страну, проанализирована система антикризисных мер, реализованных со стороны органов государственной власти. Указаны пути использования положительного опыта Китая для эффективного административно-правового регулирования экономики Украины.

Ключевые слова: мировой финансово-экономический кризис, Китай, антикризисное административно-правовое регулирование, международный опыт, мировая экономика, органы государственной власти.

Krikun V.B. ANTICRISIS ADMINISTRATIVE-LEGAL REGULATION OF THE ECONOMY CHINA: POSITIVE EXPERIENCE AND WAY OF HIS(ITS) INTRODUCTION TO UKRAINE / National university of the state tax service of the Ukraine, Ukraine

The article considers the practice of anticrisis administrative and legal regulation in China, which plays an important role in the functioning of the global economy. The influence of economic crisis in this country has been researched, as well as the system of anti-crisis measures which were implemented by state authorities. Ways of using of the China's positive experience for the effective administrative and legal regulation of economy of Ukraine were specified in the research.

Key words: global financial crisis, China, anticrisis administrative and legal regulation, international experience, global economy, state authorities.

Розвиток України в умовах функціонування кризових явищ економічного характеру зумовлює необхідність пошуку ефективних засобів протидії їм. На жаль, наша держава за свою недовгу історію існування в умовах незалежності та ринкових засад господарювання ще не встигла виробити чіткі пріоритети здійснення антикризового адміністративно-правового регулювання в сфері економіки. У такій ситуації обґрунтованим вбачаємо розгляд зарубіжного досвіду здійснення протидії масштабним економічним кризам, що спричиняють негативний вплив як на регіональному, так і на загальносвітовому рівні.

Вдалим предметом дослідження в даному аспекті виступає здійснення антикризового адміністративно-правового регулювання в Китайській Народній Республіці (далі – Китаї). Визначальним є те, що економіка Китаю в останні десятиліття, незважаючи на численні фінансові, сировинні та економічні кризи світового та регіонального масштабу, демонструє впевнене зростання, що вимірюється двозначними показниками щороку [1].

У той час, як для більшості країн світу боротьба з кризою полягає в мінімізації промислового занепаду та подоланні стагнації, для Китаю головне завдання полягає в тому, щоб не надто знизити темпи зростання ВВП. Разом із тим, деяке сповільнення темпів зростання все-одно спостерігається (якщо в 2008 р. зростання склало 9,5%, то в 2009-2010 рр. ріст становив 6,5% та 7,5% відповідно). Незважаючи на несприятливі умови подальшого розвитку експорт-орієнтованої економіки Китаю, влада цієї держави здійснює цілеспрямовану політику щодо подолання кризи за рахунок розвитку внутрішнього ринку, який є одним із найбільших у світі. Саме за допомогою внутрішньодержавних заходів китайський уряд намагається вийти з періоду фінансово-економічних негараздів з мінімальними втратами.

Враховуючи зазначене вище, **актуальність** даної статті пояснюється значним негативним впливом світової фінансово-економічної кризи на нашу державу, яка за нетривалий час свого функціонування в ринкових умовах ще не встигла сформулювати власну політику адміністративно-правового регулювання в умовах економічних криз. Відповідно, необхідним є застосування в Україні досвіду антикризового адміністративно-правового регулювання в сфері економіки в країнах, що таку політику вже сформували і активно реалізують. Вдалим прикладом в даному випадку виступає Китайська Народна Республіка.

Саме тому, **метою** статті є аналіз державної політики в сфері антикризового регулювання економіки Китаю, визначення характерних особливостей даного процесу по окремим напрямкам, а також обґрунтування шляхів застосування позитивного досвіду даної країни.

Здійснення антикризового адміністративно-правового регулювання в Китаї було **предметом дослідження** таких вітчизняних та зарубіжних науковців, як: А. Бурков, Р. Закієв, М. Крупка, Л. Новоселова, А. Смірнов, А. Шакіна. Попри це, можливості щодо застосування такого досвіду в процесі здійснення антикризової політики в економічній сфері України зазначеними авторами не розглядалися.

Наслідки світової фінансово-економічної кризи в Україні та Китаї є значною мірою подібними. Адже в обох країнах перша половина 2008 р. характеризувалася зростанням макроекономічних показників. Зокрема, ВВП Китаю за згаданий період зріс на 9%, а Україна також демонструвала небувалий ріст усіх сфер виробництва [2]. Проте основна відмінність полягає в економічній ситуації впродовж 3-го та 4-го кварталів, коли в Україні рівень падіння ВВП складав більше 10%. Зовсім інша ситуація склалася в Китаї, коли темпи економічного зростання цієї азіатської країни в другій половині 2008 року також впали, але не суттєво, лише до 6,8% [3].

Виходячи із зазначеного вище, варто підкреслити, що в умовах стагнації іноземних інвестицій та експортних замовлень перед КНР гостро постало завдання щодо забезпечення ефективного антикризового регулювання з метою підтримки високих темпів зростання економіки. Основний акцент в антикризовій політиці був здійснений на активізацію внутрішнього споживання. Для цього перед урядом постала необхідність реалізації комплексних заходів, спрямованих на стимулювання платоспроможного інвестиційного та споживчого попиту за допомогою підтримки інвестиційного процесу, будівництва великих інфраструктурних об'єктів, створення нових робочих місць, підвищення рівня реальних доходів населення і т.д. [4, 9].

Слід позитивно охарактеризувати швидкість прийняття спеціальних антикризових заходів у КНР. Вже в жовтні 2008 року, зафіксувавши перші ознаки негативного впливу світової фінансово-економічної кризи, уряд КНР ухвалив та почав процес реалізації пакету антикризових заходів щодо стимулювання національної економіки в розмірі 4 трлн. юанів (585 млрд. доларів США). Планувалося, що програма буде працювати протягом двох років (2009-2010 рр.). Кошти виділялися на розвиток найважливіших галузей народного господарства: будівництво бюджетного житла, транспортних мереж, розвиток сільської інфраструктури, а також запровадження інноваційних технологій. Крім того, в січні-лютому 2009 року Постійний комітет Держради КНР прийняв план реалізації та фінансування реструктуризації найважливіших галузей економіки: автомобілебудування, сталеливарної і нафтохімічної, текстильної та легкої промисловості, галузей з виробництва обладнання, кольорової металургії та логістики, суднобудування, електроніки та інформатики [5].

Мусимо визнати, що реалізація антикризових заходів в Україні не була настільки швидкою та дієвою. Основною проблемою нашої країни в плані забезпечення антикризового адміністративно-правового регулювання економіки виступає відсутність оперативності у прийнятті та виконанні узгоджених заходів щодо протидії негативним проявам світової економічної кризи. З початку 2008 року в наявності була значна кількість факторів, які свідчили про наближення світової кризи фінансово-економічного характеру до України. Попри це, майже до кінця 2008 року в Україні не здійснювалося практично ніяких дій щодо протидії кризовим явищам в економіці.

Вартою уваги є антикризова політика Китаю і в плані функціонування банківської системи, адже однією з основних причин виникнення сучасної ускладнень в економіці є проблеми у фінансово-економічному секторі. Визначальною особливістю Китаю є незначний вплив глобальних тенденцій несприятливого характеру на банківську сферу. Зокрема, частка активів, що перебувають під контролем іноземного капіталу, невелика – лише 2.44% (2008 р.). І хоча КНР активно використовує досвід і технології іноземних інвесторів, але національний контроль над банківською і фінансовою системою зберігається в переважній більшості випадків. Для порівняння, в Україні частка іноземного капіталу у статутному капіталі банківської системи становить 38,9% [6]. Це досить високий показник, що створює серйозні ризики, пов'язані з можливою втратою суверенітету в сфері грошово-кредитної політики, можливим посиленням нестабільності, несподіваними коливаннями ліквідності банків, спекулятивними змінами попиту та пропозиції на грошово-кредитному ринку, можливим відпливом фінансових ресурсів.

Тому вирішення питання про форми та масштаби розширення присутності іноземного банківського капіталу на фінансово-кредитному в процесі антикризового адміністративно-правового регулювання повинне бути підпорядковане стратегічним цілям соціально-економічного розвитку, підвищення національної конкурентоспроможності, економічної безпеки, зміцнення грошово-кредитної системи України [7, 236].

Слід акцентувати увагу також на заходах Центрального банку Китаю в процесі реалізації ним антикризової політики. Намагаючись підтримати економічне зростання в 2008р., Центральний банк Китаю з моменту перших проявів кризових явищ у середині 2008 р. 5 разів знижував облікову ставку і норми банківського резервування. Як результат, незважаючи на світову фінансову кризу, обсяг виданих кредитів за 2008 р., у порівнянні з попереднім роком, виріс на 4,91 трлн.юаней (близько 735 млрд. дол.) [8].

Порівнюючи вітчизняну практику регулювання фінансово-грошового ринку з боку Національного банку України, зауважимо на протилежній позиції даного органу влади. У найтяжчий період розвитку економічної кризи у 2008-2009 рр. облікова ставка, як загальний індикатор вартості фінансових ресурсів у фінансовому секторі, становила найбільшу величину з 2001 р., внаслідок її неодноразового підвищення до 12% (з 30.04.2008) [9]. Отже, стратегія використання даного механізму в Україні кардинально відрізнялася в порівнянні з іншими країнами.

Невід'ємним елементом всієї антикризової політики Китаю виступає також податкова реформа, яка повинна знизити навантаження на малий і середній бізнес, що в сукупності складає основу динамічного зростання національної економіки цієї країни впродовж останніх десятиліть. Необхідно враховувати, що в сучасних умовах функціонування кризових явищ основною вимогою до податкової політики є пріоритетність реалізації її регулюючої функції в оптимальному співвідношенні з фіскальною.

При реформуванні податкової системи для переважної більшості видів господарювання була встановлена ставка оподаткування прибутку розміром від 3% до 5%. Для стимулювання внутрішнього попиту в Китаї введено знижену ставку ПДВ для товарів та послуг (13%), а також звільнено від сплати цього податку широкий перелік товарів, виробництво яких виступає стратегічним з точки зору перспективи розвитку національної економіки цієї країни. З метою збільшення споживчих витрат урядом Китаю було також ініційовано запровадження твердої неоподаткованої суми обсягом 800 юанів (близько 120 дол. США), що в будь-якому випадку виключаються з оподаткованого доходу фізичних осіб.

Оподаткування інвестиційної діяльності становить одну з найбільших переваг Китаю у процесі залучення зарубіжних капіталовкладень. За рівнем сприятливості іноземним інвестиціям ця країна входить світових лідерів. Це пояснюється тим, що від оподаткування прибутку звільняються експортоорієнтовані, виробничі, а також високотехнологічні підприємства. Крім цього, також встановлено широкий перелік пільг для господарюючих суб'єктів, що рефінансують отриманий прибуток в оновлення основних засобів, науково-дослідну та освітню діяльність [10, 18-19].

Слід зауважити, що в цій сфері наша держава має дійсно значний потенціал, адже Україна посіла 181 місце зі 183 можливих у рейтингу податкових систем Paying Taxes 2010, який представив Світовий банк. Кількість годин, що витрачається на розрахунок та сплату податків становила в 2010 році 736 – це 174 місце серед 183 світу, кількість податкових платежів у рік – 147 та загальна ставка оподаткування склала 58,4% (на 1,4% більше від показника 2008 року) [11, 113].

Суттєвою відмінністю антикризового адміністративно-правового регулювання економіки в Китаї та більшості країн Європи і США виступає керівна концепція такої державно-владної діяльності. Наприклад, з жовтня 2008 року в США почала реалізовуватися програма допомоги фінансовим установам – Troubled Assets Relief Program, TARP (програма звільнення банків від проблемних активів) – загальною вартістю 700 млрд. доларів [12, 11]. Основний акцент у даному випадку робиться на рефінансування банківської системи та споживчого ринку за рахунок запозичених коштів.

Подібною є антикризова політика і в Європі. Показовим в даному аспекті є виділення Португалією у 2008 р. 20 млрд. євро на рекапіталізацію фінансово-кредитних установ. Уряд Португалії на первинних етапах кризи оголосив також про націоналізацію двох системоутворюючих банків, уникнувши при цьому їхнього банкрутства. Вартою уваги є також Норвегія, уряд якої в кінці 2008 р. залучив позику в розмірі 41 млрд. євро, щоб оплатити заходи з надання додаткової ліквідності фінансовим ринкам.

Схожими були антикризові заходи і в Ірландії, зокрема, пакетом допомоги ірландського уряду в розмірі 5.5 млрд. євро у 2008 р. було передбачено зокрема придбання державою до 75% участі в капіталі Anglo Irish Bank (1,5 млрд. євро) та вкладення 2 млрд. євро в Bank of Ireland, а також Allied Irish Banks.

Ведучи мову загалом щодо загальноєвропейської концепції антикризового адміністративно-правового регулювання, слід навести позицію керівників більшості країн ЄС заявляють, що в основі протидії наслідкам світової економічної кризи виступає гарантування стабільності фінансової системи [13, 8], а не здійснення структурних реформ щодо реформування національної системи господарювання.

Проводячи пошук шляхів вдосконалення антикризового адміністративно-правового регулювання, на нашу думку, слід встановити основні причини виникнення кризових явищ у світовій економіці. Справа в тому, що світова фінансово-економічна криза була зумовлена комплексною дією факторів, серед яких найістотнішими стала легкодоступність кредитів на фінансовому ринку США та підвищена фінансова активність у його межах, непослідовний розвиток банківських послуг, посилена видача ризикованих кредитів під заставу, неправильне визначення кредитного ризику та зростаючий рівень заборгованості та надмірне використання кредитних можливостей американських домогосподарств [14, 514].

Наведене вище свідчить, що саме несприятлива ситуація на фінансово-кредитному ринку США виступила основною причиною економічних негараздів у більшості країн світу. Виходячи з цього, лише в Сполучених Штатах Америки є виправданими, з деякими обмеженнями, величезні обсяги фінансових вливань у банківську систему. В інших країнах світу, у тому числі в Європі та Китаї, така політика не буде результативною, адже основною проблемою в цих регіонах є падіння міжнародної ділової активності, а не загрози фінансовим ринкам [15].

Це ж зауваження повною мірою стосується і України, адже вітчизняна економіка не настільки постраждала від негараздів у фінансово-економічній сфері, наскільки зазнала негативного впливу зниження рівня ділової активності, особливо в зовнішньоекономічній сфері. Статистичні дані свідчать, що експортні поставки на світові ринки у 2008-2009 рр. скоротилися в 1,5-2 рази, залежно від регіону. Особливо слід відмітити падіння обсягів експорту до країн Європи (48%) та країн Північної Америки (72%) [16]. Така ситуація стала суттєвим фактором виникнення дефіциту іноземної валюти та пов'язаних із цим ускладнень у діяльності більшості банківських установ України.

Наведені вище негативні тенденції потягнули за собою зниження ділової активності і всередині країни, що спричинило нестабільність у фінансово-кредитній сфері. Обсяги кредитування в Україні, хоча і зростали високими темпами упродовж 2005-2008 рр., але порівняти їх з аналогічними показниками європейських країн чи США не припускається можливим. Структура виданих кредитів, за даними Національного банку України, показує, що лише третина всіх виданих позик спрямовувалася на фінансування будівництва, а решта використовувалася на споживчі цілі [17, 66-67]. Це доводить, що причина економічних негараздів в Україні полягає, у першу чергу, не в проблемах фінансово-економічного сектору, адже він не відігравав вирішальної ролі у формуванні національної економіки, отже і його нестабільність суттєво не змогла вплинути на розвиток у нашій державі кризових явищ. Як вже зазначалося, значно серйозніших негативних наслідків економіці України завдало падіння експорту на світові та національні ринки.

Таким чином, у процесі здійснення антикризового адміністративно-правового регулювання в нашій державі пріоритетне місце слід відводити саме стимулюванню реального сектору економіки та внутрішнього попиту. У такому процесі підтримка фінансово-кредитної сфери хоча і повинна здійснюватися, але надання їй пріоритетної ролі не є доцільним.

У межах державної програми антикризового регулювання економіки Китаю посідає важливе місце підтримка малого та середнього підприємництва, як основи національної економіки цієї держави. Для стимулювання малого та середнього підприємництва в Китаї здійснюється цілеспрямована державна політика. З метою нівелювання негативного впливу фінансово-економічної кризи урядом створено спеціальний стабілізаційний фонд, що видає кредити за низькими процентними ставками. Особливістю китайського варіанту підтримки малого бізнесу виступає залучення транснаціональних корпорацій до видачі низьковідсоткових кредитів

малим підприємствам, за умови отримання від уряду податкових пільг і т.д. У період кризи було також значно спрощено реєстраційно-дозвільні процедури, створено сприятливі умови оподаткування, а також знижено рівень бюрократизованості органів державної влади. У результаті такої далекоглядної політики експорт продукції, що вироблена малими та середніми підприємствами, складає 65% від загального обсягу експорту всіх китайських товарів [18, 16].

Ця країна, завдяки високій стійкості і ефективним та своєчасним антикризовим заходам, у цілому успішно долає негативний вплив світового економічного спаду, вносячи до того ж свій внесок у процесі протидії йому в глобальному масштабі. За даними пекінського представництва Світового банку, приріст ВВП Китаю в III кварталі 2009 р. досяг 8,9% у річному обчисленні [19]. Це є свідченням того, що антикризові заходи дали позитивний ефект для народного господарства цієї країни та створили передумови для її подальшого розвитку.

Підводячи підсумок, необхідно зазначити, що реалізація антикризового адміністративно-правового регулювання економіки в Китайській Народній Республіці відзначається значним рівнем ефективності та оперативності. Основною характеристикою діяльності органів державної влади в аналізованій нами сфері суспільних відносин виступає наявність чіткого та скоординованого плану дій щодо подолання негативних наслідків світової фінансово-економічної кризи та його цілеспрямована реалізація. Визначальним виступає також і вірне визначення урядом Китаю пріоритетних сфер у боротьбі з кризою, що дозволило використати фінансові ресурси в цьому процесі найбільш результативно, сконцентрувавши основну увагу на підтримці реального сектора національного господарства. Заслугує на увагу і стимулююча політика Центрального банку Китаю, який за допомогою наданих йому механізмів впливу зумів спрямувати фінансово-кредитну сферу на подолання кризових явищ в національному господарстві шляхом збільшення інвестицій у промисловість та стимулювання внутрішнього попиту. Нашій державі необхідно також звернути увагу на практику підтримки Китаєм малого та середнього бізнесу, що вважається в цій країні національним надбанням і для якого створюють найсприятливіші умови податкового, організаційного та правового характеру.

Таким чином, взяття до уваги Україною наведених позитивних характеристик процесу здійснення Китаєм антикризового адміністративно-правового регулювання дозволить значно швидше подолати несприятливі наслідки подальшого розвитку вітчизняної економіки та створити передумови для її інноваційного та динамічного розвитку в подальшому.

ЛІТЕРАТУРА

1. International Monetary Fund Annual Report 2010: Supporting A Balanced Global Recovery / IMF, Washington, D.C., 2010. – 84 p.
2. Валовий внутрішній продукт України за 1990-2009 рр. – офіційна інформація Державної служби статистики // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/vvp/vvp_ric/vvp_u.htm
3. World Bank China Quarterly Update/ WB publishing, Washington DC, June 2009, p. 5-6.
4. Новоселова Л.В. Антикризисная политика КНР: предварительные итоги / Л.В. Новоселова // Азия и Африка сегодня. – 2010. – № 2 (631). – С. 9-14
5. Закиев Р. Кризис по-китайски / Р. Закиев // РГ. – 01.09.2009. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.rg.ru/2009/09/01/kitay-kризис-site.html>
6. Основні показники діяльності банків України на 01.07.2011 р.: Офіційна інформація Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v0492500-07>
7. Линенко А.В. Влияние иностранного капитала на динамику экономического роста / А.В. Линенко, Т.О. Сніжко // Держава та регіони. – 2011. – №1(9). – С. 235-241.
8. Money and Credit Recorded Rational Growth and Financial System Performed Stably, People's Bank of China, Official Statements. – Beijing, 2009. – 265 p.
9. Про регулювання грошово-кредитного ринку: Постанова НБУ № 107 від 21.04.2008 // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v0107500-08>

10. Thomas Eger, Michael Faure Economic Analysis of Law in China // MPG Books Ltd, Bodmin. – Cornwall, 2007. – 28 p.
11. Paying Taxes 2011 The global picture // Official edition of The World Bank. – Washington: DC, 2010. – 104 p.
12. Барановський О. Антикризисні заходи урядів і центральних банків зарубіжних країн / О. Барановський // Вісник Національного банку України: науково-практичний журнал Національного банку України. – Київ, 2009. – № 4 (158). – С. 8-19.
13. Савин А. Год под знаком евро / А. Савин // Контракты. – 2008. – № 237 (Спецвыпуск). – С. 8-10.
14. Свередюк Б. П. Причини світової фінансово-економічної кризи 2007-2009 рр. / Б.П. Свередюк // Світова економічна криза: причини, наслідки та перспективи подолання: Матеріали міжнародної наукової конференції. Львів. 14-15 травня 2010 р – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 696 с.
15. Les Echos, April 25 and 26, 2008. – P. 6.
16. Географічна структура експорту-імпорту товарів у міжнародній торгівлі України в 1996-2010 рр: офіційні дані Державної служби статистики України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/zd/zd_rik/zd_u/gu/gu_u.html
17. Річний звіт Національного банку України за 2008 рік / Редакційна колегія: Шаповалов А.В., Галь В.М. та ін. – К.: НБУ, 2009. – 210 с.
18. Овчинников В. Китай: большая роль малого бизнеса / В. Овчинников // Партнер. – 2007. – №4(17). – С. 14-16.
19. Русаков Е.М. Мировой кризис: последствия и перспективы / Е.М. Русаков // Азия и Африка сегодня. – 2009. – № 1. – С. 2-6.

УДК 342: 347.91 (477)

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕДУРНІ ВІДНОСИНИ ЯК ОСОБЛИВА СФЕРА ОБ'ЄКТИВІЗАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

Лютіков П.С., к.ю.н., доцент

Запорізький національний університет

У статті аналізуються, крізь призму узагальнення думок вчених-адміністративістів з приводу порушеної проблематики та вивчення відповідних положень перспективного законодавства, адміністративно-процедурні відносини як сфера об'єктивізації юридичних осіб.

Ключові слова: адміністративна процедура, адміністративно-процедурні відносини, адміністративне провадження, юридична особа, сфера об'єктивізації.

Лютіков П.С. АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕДУРНЫЕ ОТНОШЕНИЯ КАК ОСОБЕННАЯ СФЕРА ОБЪЕКТИВИЗАЦИИ ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ / Запорожский национальный университет, Украина
В статье анализируются, сквозь призму обобщения мнений ученых-административистов по вопросам указанной проблематики и изучение соответствующих положений перспективного законодательства, административно-процедурные отношения как сфера объективизации юридических лиц.

Ключевые слова: административная процедура, административно-процедурные отношения, административное производство, юридическое лицо, сфера объективизации.

Lyutikov P.S. ADMINISTRATIVE PROCEDURE RELATIONS IN SPECIAL SCOPE OBJECTIFICATION LEGAL ENTITIES / Zaporizhzhya national university, Ukraine